

[Arne Melchior]

les positive takter, og det vil også CD sige tak for. Der var dels stillingtagen til at modtage et antal af de frigivne fanger – og lad os håbe, at der bliver frigivet mange flere. Ministeren sagde om dette, at det skal være inden for lovens rammer, og det er da helt klart. Jeg går ud fra, at det ikke behøver at være inden for det foreløbige aktstykkets rammer, men at det altså netop er loven, ministeren dér taler om, når han taler om 100, for ellers bliver der jo kun 100 tilbage til syge og sårede.

Det var også positivt at høre ministeren sige, at spørgsmålet om hjemmel, altså i mangel af pas da et identitetskort, i tvivlstilfælde vil blive fortolket mildt og altså – jeg tror, det var ministerens ord – komme ansøgeren til gode. Det hilser jeg med stor tilfredshed. Det er netop det, vi efterlyser. I så svære og så omskiftelige situationer med så store lidelser, som der her er tale om, kan selv de bedst udformede paragraffer jo ikke forudse livets besværligheder, livets mangfoldigheder. Dér er det betryggende at vide, at det skal være ledetråden, at man fortolker imødekomende, hjælpsomt i stedet for stærkt restriktivt.

Jeg beklager, at ministeren ikke ser den udstrakte hånd i spørgsmålet om at give midlertidig opholdstilladelse til dem, der allerede er kommet fra det område, vi her taler om. Jeg kan da godt forstå det point, ministeren har ved at henvise til udlændingeloven og generelle regler og andre områders flygtninge. Men i betragtning af, at behandling af sådanne sager meget ofte går over flere år, kan det da ikke være særlig sensationelt eller vanskeliggørende at give en stor gruppe, hvis de ikke er blevet afvist af det, der hedder åbenbart grundløs indrejse, og det altså er åbenbart indlysende, at de skal afvises, hvis dette ikke har været tilfældet i ankomstsituationen, da at give denne gruppe disse 6 måneder, hvorved apparatet får tid til at færdigbehandle sager, som måske allerede har ligget i adskillige gange 6 måneder. Det skulle jeg tro at ministeren kunne betragte som et tilbud, og jeg kan ikke indse, at han ville forårsage noget som helst brud på eksisterende lovgivning ved at modtage den udstrakte hånd. Men lad os nu tale om det i udvalget.

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg har godt nok været heroppe og haft en kort bemærkning til ministeren, men jeg har

sparet lidt ros sammen til ministeren, og derfor vil jeg gerne benytte mig af muligheden for at bruge denne anden omgang i ordførerrækken.

Jeg vil gerne rose ministeren for den bemærkning, han kom med til fru Pia Kjærsgaard før på spørgsmålet om, hvor mange personer det drejer sig om. Ministeren sagde: Jeg kan ikke sætte kvoter på borgerkrig. Naturligvis kan ministeren ikke det, det kan ingen, og derfor synes jeg, det er dybt useriøst af Fremskridtspartiet at blive ved med at køre frem med spørgsmålet om, hvor mange det drejer sig om, hvor meget dette her koster. Det kan man ikke være bekendt, fru Pia Kjærsgaard.

Sagen er, at den danske statistik over asylansøgere, al den tid tilbage vi har statistik på det, fuldstændig minutøst afspejler verdens urocentre: Hvor er det, der er krig, hvor er det, der er ufred? Det er derfra, vi modtager flygtninge og asylansøgere hele tiden. Sådanne har det hele tiden været. Mønsteret skifter, og det skifter med de urocentre, der er i verden. Vi havde ikke jugoslaviske asylansøgere for et par år siden, da havde vi mange fra Polen. Nu har vi ikke nogen fra Polen, nu har vi mange fra Jugoslavien. Det beviser jo bedre end noget andet, at folk ikke bare tager til Danmark, fordi de vil have det bedre. De tager til Danmark, fordi de er i yderste fare, og fordi de trænger til beskyttelse.

Til sidst vil jeg gerne sige til justitsministeren, at jeg synes, det er vigtigt at lægge mærke til, at FN beder os om midlertidigt asyl som et nyt flygtningebegreb, fordi vi skal signalere til styrerne dernede, at etniske udrensninger ikke må kunne svare sig, og at man ikke må kunne flytte grænser med magt. Derfor vil jeg gerne sige til fru Ebba Strange: Jeg håber ikke, Jugoslaviens kortet ser anderledes ud, efter at denne borgerkrig er slut. Jeg vil ikke håbe, det kan vise sig at være muligt at flytte grænser med magt.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (FP):

Jeg skal nok lade være med at fnyse så meget som fru Elisabeth Arnold. Men jeg vil alligevel sige, at vi jo stadig væk har en udlændingelovgivning, så derfor kan jeg ikke forstå, at man hidser sig så meget op over dette her lovforslag. Vi har stadig væk en udlændingelovgivning – det må Det Radikale Venstre da i det